

Cattleya cernua (Lindl.) Van den Berg

Synoniem:

- *Sophronitis cernua* Lindl.
- *Sophronitis modesta*

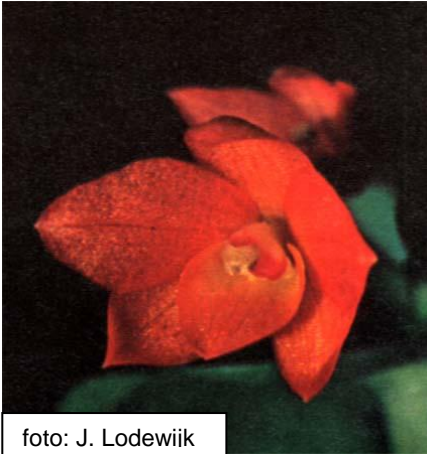

foto: J. Lodewijk

Vindplaats:

Alle 7 soorten uit het geslacht *Sophronitis* komen voornamelijk voor in een beperkt gebied aan de kust van Brazilië, tussen de 23ste en de 25ste breedtegraad; en dan nog wel in de bergen op hoogten van 1000 tot 1700 meter boven zee. Bijv. in het Orgelgebergte (Serra dos Orgaos) een naar Braziliaanse begrippen zeer klein gebergte, van nog geen 100 km lang aan de kust van de provincie Parana.

Onze *S. cernua* werd omstreeks 1825 gevonden in de heuvels ten zuiden van Rio de Janeiro door William Harrison. De eerste exemplaren kwamen reeds in 1826 in Engeland in bloei.

Omschrijving:

Een plantje waarvan de cilindrische pseudobulben ca 1 ½ cm en de bladeren 2 ½ cm hoog zijn en dat we rustig tot de zgn. miniatuurtjes kunnen rekenen. De dicht opeen groeiende bulben met de grijsgroene leerachtige bladeren kunnen in de natuur uitgroeien tot een dichte 'mat' op de rotsen of op bomen. De korte bloemstengels kunnen 2-5 bloemen dragen van ca. 2 ½ cm doorsnee en met een nogal variabele kleur, maar meestal vermiljoenrood. De basis van de zeer kleine lip is oranjegeel evenals het zuiltje. De bloeitijd valt in de herfst tot in de winter.

Cultuur:

In het algemeen is deze plant niet zo gemakkelijk te kweken tenzij men de juiste plaats in de kas weet te vinden en het frisse koele bergklimaat weet na te bootsen.

Verder moet het plantje in de zomer halfschaduw hebben.

Sommige amateurs hebben wel (tijdelijk) succes op een varenblokje, maar het nadeel hiervan is dat het materiaal toch na een aantal jaren verteerd en ongeschikt wordt voor de betrekkelijk spaarzame worteltjes van onze *Sophronitis*.

Beter resultaat valt te verwachten van een klein stenen potje met veel potscherven onderin en een dunne laag van 4/5 osmunda en 1/5 vers veenmos. Het potmengsel dient om de 2 jaar heel voorzichtig verversst te worden zonder de worteltjes te breken zodat de goede doorlatendheid verzekerd blijft.

Het hele jaar door moet het plantje vochtig gehouden worden; echter beslist niet gieten als de potgrond nog kletsnat is.

Na de bloeitijd en verder gedurende de winter moet heel voorzichtig omgesprongen worden met gietwater. Vooral *S.cernua* kan in de wintermaanden veel minder water verdragen en moet bovendien in die tijd veel meer licht hebben dan in de zomer, 's Zomers als de nieuwe scheuten aan de groei zijn is een zwakke bemesting met vloeibare meststoffen, afgewisseld met schoon regenwater, wel raadzaam.

Voor de vensterbank lijkt ons dit plantje niet geschikt. Mogelijk dat in een koele serre waar een ventilator geplaatst kan worden toch nog wel een goed plekje te vinden is om deze *Sophronitis* in bloei te krijgen.

februari 1977

tekenina: J. Lodewijk